

दानियलको पुस्तक - एक सय दुई नम्बर

सन्देशवाहकको त्रिविध अनुप्रयोग: भविष्यसूचक गतिको उद्घाटन

Jeff Pippenger

2024-02-29

एलियाहको त्रिविध प्रयोगले परमेश्वरको कार्यकारी न्यायको समयावधिमा सन्देश, सन्देशवाहक, र आन्दोलनलाई सम्बोधन गर्दछ; यो समयावधि संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबारसम्बन्धी व्यवस्थाबाट आरम्भ भई अनुग्रह-अवधिको समाप्तिसम्म निरन्तर रहन्छ। कार्यकारी न्याय यस्तो अवधिबाट तीव्र हुँदै जान्छ, जहाँ परमेश्वरको न्याय दयासँग मिश्रित हुन्छ, र अन्ततः त्यस्तो समयसम्म पुग्छ जब उहाँका न्यायहरू अन्तिम सात विपत्तिहरूमा दयाविहीन रूपमा खन्याइन्छन्।

वाचाको दूतका लागि मार्ग तयार गर्ने दूतको त्रिविध प्रयोगले परमेश्वरको अनुसन्धानात्मक न्यायको समापनकालमा सन्देश, दूत, र आन्दोलनलाई सम्बोधन गर्दछ; त्यही कालखण्डले एक लाख चवालीस हजारजनाको छाप लगाइने समयलाई पहिचान गराउँछ। उक्त कालखण्ड संयुक्त राज्य अमेरिकामा चाँडै आउने आइतबारको व्यवस्थासँग समाप्त हुन्छ, जुन समयदेखि परमेश्वरका कार्यकारी न्यायहरू आरम्भ हुन्छन्।

बप्तिस्मा दिने यूहन्नाले ख्रीष्टका लागि मार्ग तयार गरे, अर्थात् करारका दूत, जसले दानिएल अध्याय ९, पद २७ को परिपूर्तिमा करारलाई दृढ पार्नुभएको थियो। यसो गर्दा उनले ख्रीष्टका लागि आफ्नो मन्दिरमा एक्कासि आउनु र लेवीका छोराहरूलाई शुद्ध पार्नुका निम्ति पनि मार्ग तयार गरे, जुन उहाँले आफ्नो साढे तीन वर्षको सेवकाइको प्रारम्भ र अन्त्यमा गर्नुभयो। वास्तविक मन्दिरको शुद्धीकरण, लेवीका छोराहरूका रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएका जनहरूको आत्मिक मन्दिर शुद्ध पार्ने उहाँको कार्यको प्रतीक थियो।

मन्दिरलाई शुद्ध पार्ने उहाँको प्रत्यक्ष कार्य भविष्यवाणीको परिपूर्ति थियो, र जब उहाँले यूहन्ना अध्याय २, पद १३ देखि २२ सम्मको कार्य सम्पन्न गर्नुभयो, तब पवित्र आत्माले चेलाहरूलाई पुरानो करारको एउटा अंश सम्झाउनुभयो, जुन मलाकी ३ को परिपूर्तिमा चेलाहरूलाई शुद्ध पार्ने र परिष्कृत गर्ने उहाँकै कार्यको एक भाग थियो।

यूहन्नाको उक्त खण्डमा ख्रीष्टले यो पहिचान गराउनुभयो कि जब उहाँको शरीररूपी मन्दिर नष्ट गरिनेछ, उहाँले त्यसलाई तीन दिनमा फेरि उठाउनुहुनेछ। कुतर्क गर्ने यहूदीहरूसँगको त्यस संवादमा यो पनि थपियो कि हेरोदले सम्पन्न गराएको स्थूल मन्दिरको पुनर्निर्माण, जुन त्यही वर्ष समाप्त भएको थियो, पूरा हुन छयालिस वर्ष लागेको थियो। येशूले स्वर्गदूतहरू, पवित्र आत्मा र अगमवक्ताहरूको कार्यद्वारा आफ्नै वचनभित्र प्रतिष्ठित गर्नुभएको भविष्यसूचक वचनसँग सम्बन्धित नियमहरूमध्ये एउटाको उदाहरणमार्फत आफ्ना चेलाहरूलाई शुद्ध पार्दै हुनुहुन्थ्यो।

उहाँले शाब्दिकले आत्मिकको प्रतिनिधित्व गर्दछ भन्ने भविष्यवाणीसम्बन्धी उदाहरण प्रदान गर्नुभयो। उहाँले मन्दिरको प्रतीकका रूपमा “छयालिस” संख्याको भविष्यवाणीसम्बन्धी कुञ्जी स्थापित गर्नुभयो। “छयालिस” दिनको अवधिसम्म मोशा पर्वतमा रही मन्दिरका लागि निर्देशनहरू ग्रहण गरिरहेका थिए। “छयालिस” मानव मन्दिरलाई निर्माण गर्ने गुणसूत्रहरूको संख्या हो। “छयालिस” त्यति वर्षको संख्या हो (1798 देखि 1844), जुन अन्यजातिवाद र त्यसपछि पोपवादद्वारा कुल्चीमिल्ची पारिएको आत्मिक मन्दिरको पुनर्स्थापनामा पूरा भयो।

मन्दिरका ती दुई शुद्धीकरणहरूमा तीन दिन बराबर छयालीस वर्ष भन्ने प्रतीकवाद समावेश छ। यसमा अक्षरशःले आत्मिकलाई प्रतिनिधित्व गर्छ भन्ने सिद्धान्त पनि समावेश छ। यसले भविष्यवाणीको परिपूर्ति र भविष्यवाणी दुवैलाई प्रतिनिधित्व गर्‍यो। ती दुई शुद्धीकरणहरूले एउटा सत्यलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसलाई एक वर्गले गलत बुझ्छ, र अर्को वर्गलाई प्रकट गरिन्छ।

यी दुई शुद्धीकरणहरूले यस्तो समयवधिलाई संकेत गर्छन्, जब परमेश्वरको मण्डली यस हृदयसम्म भ्रष्ट भइसकेकी हुन्छ कि त्यो “सर्पहरूको व्यभिचारी पुस्ता” बन्छ, जसले एउटा चिन्ह खोजिरहेको हुन्छ, जबकि त्यो चिन्ह तिनलाई प्रत्यक्ष रूपमा व्याख्या गरिंदैछ; किनकि दिइने एक मात्र चिन्ह भनेको तीन दिनमा उठाइने मन्दिरको विनाशको चिन्ह हो।

हे सर्पका सन्तानहरू हो, तिमीहरू दुष्ट भएर कसरी असल कुरा बोल्न सक्छौ? किनकि हृदयमा जे प्रशस्त हुन्छ, मुखले त्यही बोल्दछ। ... तब केही शास्त्रीहरू र फरिसीहरूले उहाँलाई जवाफ दिँदै भने, “गुरुज्यू, हामी तपाईंबाट एउटा चिन्ह देख्न चाहन्छौं।” तर उहाँले तिनीहरूलाई जवाफ दिँदै भन्नुभयो, “एउटा दुष्ट र व्यभिचारी पुस्ताले चिन्ह खोज्दछ; तर त्यसलाई भविष्यवक्ता जोनाको चिन्हबाहेक अर्को कुनै चिन्ह दिइनेछैन। किनकि जसरी जोना तीन दिन र तीन रातसम्म ह्वेल माछाको पेटमा थिए, त्यसरी नै मानिसको पुत्र पनि तीन दिन र तीन रात पृथ्वीको गर्भमा रहनेछ।” मत्ती 12:34, 38-40.

यी सबै भविष्यवाणीसम्बन्धी गतिशीलताहरू करारका दूत उहाँको मन्दिरमा अकस्मात् आउनुहुने—जसरी उहाँले यूहन्ना अध्याय २ मा गर्नुभयो—भन्ने कुराका सबै तीनवटा पूर्तिहरूमा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्।

यहूदीहरूको निस्तार-चाड नजिकै थियो, र येशू यरूशलेममा उक्लनुभयो। अनि उहाँले मन्दिरमा गोरु, भेडा र परेवा बेच्नेहरू, तथा पैसा साट्नेहरू बसेका भेट्नुभयो। अनि साना डोरीहरूबाट कोर्दा बनाएर उहाँले ती सबैलाई, भेडा र गोरुहरू समेत, मन्दिरबाट धपाउनुभयो; पैसा साट्नेहरूका सिक्का छरपस्ट पारिदिनुभयो र तिनीहरूका टेबुलहरू उल्टाइदिनुभयो। अनि परेवा बेच्नेहरूलाई भन्नुभयो, “यी कुरा यहाँबाट लैजाओ; मेरा पिताको घरलाई व्यापारको घर नबनाओ।” तब उहाँका चेलाहरूले यो लेखिएको कुरा सम्झे, “तिम्रो घरप्रतिको जोशले मलाई खाइदिएको छ।” तब यहूदीहरूले उहाँलाई उत्तर दिएर भने, “तिमीले यी कामहरू गरिरहँदा हामीलाई कुन चिन्ह देखाउँछौ?” येशूले तिनीहरूलाई उत्तर दिनुभयो, “यस मन्दिरलाई भत्काओ, र तीन दिनमा म यसलाई फेरि उठाउनेछु।” तब यहूदीहरूले भने, “यस मन्दिरलाई बनाउँदै छयालीस वर्ष लाग्यो, र के तिमी यसलाई तीन दिनमै उठाउनेछौ?” तर उहाँले आफ्नै शरीरको मन्दिरको विषयमा भन्नुभएको थियो। यसकारण, जब उहाँ मरेकाहरूबाट बौरिउनुभयो, तब उहाँका चेलाहरूले उहाँले तिनीहरूलाई यो कुरा भन्नुभएको थियो भनी सम्झे; अनि तिनीहरूले धर्मशास्त्र र येशूले भन्नुभएको वचनमा विश्वास गरे। यूहन्ना 2:13-22।

करारका दूतले लेवीका छोराहरूलाई “चाँदी” जस्तै, जसले परमेश्वरको वचनलाई जनाउँछ, र “सुन” जस्तै, जसले विश्वासलाई जनाउँछ, शुद्ध पार्न र साथै शोधन गर्नुपर्ने थियो। करारका दूतले आफ्ना चेलाहरूलाई उहाँको भविष्यवाणीमूलक “वचन” मा तिनीहरूको “विश्वास” वृद्धि गरेर शुद्ध पार्नुहुनेथियो। त्यो भविष्यवाणीमूलक वचन शुद्ध पार्नका लागि बनाइएको थियो, तर साथै शोधन गर्नका लागि पनि। उहाँको भविष्यवाणीमूलक वचनले सधैं एउटा परीक्षा जनाउँछ, र उहाँ अचानक आफ्नो मन्दिरमा आउनुहुने अवधिमा लेवीका छोराहरू उहाँकै भविष्यवाणीमूलक वचनद्वारा शोधन गरिन्छन्।

“‘उहाँको हातमा नाइलो छ, र उहाँले आफ्नो खलिहानलाई राम्ररी सफा गर्नुहुनेछ, र आफ्नो गहुँ भकारीमा बटुल्नुहुनेछ।’ मत्ती 3:12। यो शुद्धीकरण हुने समयहरूमध्ये एक थियो। सत्यका वचनहरूद्वारा भुसलाई गहुँबाट छुट्याइँदै थियो। किनकि धेरै जना हप्काइ स्वीकार गर्न अत्यन्त व्यर्थ र आत्मधर्मी थिए, नम्रताको जीवन ग्रहण गर्न अत्यन्त संसारप्रेमी थिए, त्यसैले तिनीहरू धेरै येशूबाट फर्किए। आज पनि धेरैले यही काम गरिरहेका छन्। आज आत्माहरूको परीक्षा त्यस्तै प्रकारले भइरहेको छ, जसरी कफरनहूमको सभाघरमा ती चेलाहरूको भएको थियो। जब सत्य हृदयमा पुऱ्याइन्छ, तब तिनीहरूले देख्छन् कि तिनीहरूको जीवन परमेश्वरको इच्छाअनुसार छैन। तिनीहरूले आफूभित्र पूर्ण परिवर्तनको आवश्यकता देख्छन्; तर आत्मत्यागको कार्य उठाउन तिनीहरू इच्छुक हुँदैनन्। त्यसकारण तिनीहरूका पापहरू प्रकट गरिँदा तिनीहरू रिसाउँछन्। तिनीहरू ठेस खाएर फर्केर जान्छन्, जसरी ती चेलाहरू येशूलाई छोडेर गुनगुनाउँदै गए, ‘यो त कठोर वचन हो; यसलाई कसले सुन्न सक्छ?’” द डिजायर अफ एजेज, 392।

“कफर्नहूमको सभाघरमा” “परीक्षा गरिएका” ती “प्राणहरू” ले यो बुझ्न अस्वीकार गरे कि जब ख्रीष्टले तिनीहरूलाई उहाँको शरीर खानु र उहाँको रगत पिउनु पर्छ भन्नुभयो, तब उहाँले आध्यात्मिक सत्य प्रकट गर्न आफ्नो वास्तविक शरीरलाई प्रयोग गर्दै हुनुहुन्थ्यो। यो ठीक त्यही भविष्यसूचक प्रस्तुति थियो जुन उहाँले यूहन्ना अध्याय दुईमा मन्दिरको विषयमा गर्नुभएको थियो। जब शाब्दिक कुरा आध्यात्मिकभन्दा पहिले आउँछ र त्यसकै प्रतिनिधित्व गर्छ भन्ने सिद्धान्तलाई “कठिन कुरा” भनेर चिनियो, जसलाई तिनीहरू “सुन्न” इच्छुक थिएनन्, तब तिनीहरू फर्किए र फेरि कहिल्यै उहाँसँग हिँडेनन्। त्यो घटना यूहन्ना अध्याय छ, पद छैसट्टी (666) मा घट्यो, जसले चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्था प्रतिनिधित्व गर्छ, जुन २२ अक्टोबर, 1844 द्वारा पूर्वछायाङ्कित गरिएको थियो, र जसलाई फेरि कलवरीको क्रूसले पूर्वछायाङ्कित गरेको थियो।

त्यस समयदेखि उहाँका धेरै चेलाहरू पछि फर्किए, र उहाँसँग अबउप्रान्त हिँडेनन्। यूहन्ना ६:६६।

यूहन्नाको दोस्रो अध्यायमा, पवित्र आत्मा ले चेलाहरूका मनलाई परमेश्वरको जोशको वर्णन गर्ने अगमवाणीलाई “सम्झन” तर्फ डोर्‍याउनुभएको थियो, र “उत्साही” भन्ने शब्द हिब्रू र ग्रीक दुवै भाषामा “डाही” भन्ने शब्दकै समान हो।

किनकि तपाईंको घरको उत्साहले मलाई ग्रसित गरेको छ; र तपाईंलाई निन्दा गर्नेहरूको निन्दा ममाथि परेको छ।
भजनसंग्रह 69:9।

परमेश्वरको उत्कटता, जो उहाँको डाह हो, ले डाही परमेश्वरको रूपमा उहाँको चरित्रको त्यो पक्षलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जसको डाह उहाँलाई घृणा गर्नेहरूमाथि तेस्रो र चौथो पुस्तासम्म प्रकट हुन्छ। यूहन्ना अध्याय दुईमा, पवित्र आत्मा ले यो स्थापित गरिरहनुभएको थियो कि करारका सन्देशवाहकद्वारा सम्पन्न शुद्धीकरण चौथो र अन्तिम पुस्तामा हुन्छ, यद्यपि अन्तिम पुस्ताको कचौरा भरिँदा तेस्रो पुस्ताका केही अझै उभिइरहेका हुन्छन्। त्यो पुस्ता सर्पका सन्तानहरूको एक व्यभिचारी पुस्ता हो।

मोशाले चौथो पुस्तालाई प्रतिनिधित्व गरे, र त्यही बेला मोशाले छयालिस दिनको अवधिमा मन्दिर निर्माण गर्ने विषयमा निर्देशन प्राप्त गरे। ती दिनहरूमा उहाँले व्यवस्था प्राप्त गर्नुभयो, जसमा दोस्रो आज्ञाले परमेश्वरको ईर्ष्या तेस्रो र चौथो पुस्तासम्म प्रकट हुन्छ भनी जनाउँछ।

अनि उहाँले अब्रामलाई भन्नुभयो, “निश्चय जान कि तेरो सन्तान आफ्नो नभएको देशमा परदेशी हुनेछ, र तिनीहरूले तिनीहरूको सेवा गर्नेछन्; अनि तिनीहरूले तिनीहरूलाई चार सय वर्षसम्म दुःख दिनेछन्। अनि जुन जातिको तिनीहरूले सेवा गर्नेछन्, त्यसको न्याय म गर्नेछु; र त्यसपछि तिनीहरू ठूलो सम्पत्तिसहित निस्केर आउनेछन्। तर तँ शान्तिसाथ आफ्ना पितृहरूकहाँ जानेछस्; तँ असल वृद्धावस्थामा गाडिनेछस्। तर चौथो पुस्तामा तिनीहरू फेरि यहाँ आउनेछन्; किनकि एमोरीहरूको अधर्म अझै पूर्ण भएको छैन।” उत्पत्ति 15:13-16।

प्राचीन इस्राएलको अन्तिम पुस्तामा, पतरसले “आत्मिक घर” भनेको मसीही मण्डलीको मन्दिर निर्माण गरियो। त्यस इतिहासको अवधिमा, जब परमेश्वरले आफ्नो जोसमा मन्दिरलाई शुद्ध पार्नुभयो, तब उहाँले आफ्नो डाह दुई पटक प्रकट गर्नुभयो। 1844 मा परमेश्वरले मिलेराइटहरूको आत्मिक मन्दिर खडा गर्नुभएको थियो, र फेरि एक पटक उहाँले पहिले चुनिएका मानिसहरूलाई पार गर्नुभएको थियो। त्यस इतिहासमा करारका सन्देशवाहक 22 अक्टोबर, 1844 मा अचानक आउनुभयो।

उहाँको प्रकट हुनु विलियम मिलरको सेवकाईद्वारा पूर्वतयार गरिएको थियो। जब प्रोटेस्टेन्टहरू र मिलरवादीहरू 22 अक्टोबर, 1844 तर्फ अग्रसर भए, तब दुई वर्गहरूको परीक्षा गरियो। प्रोटेस्टेन्टहरूको परीक्षा अन्तको समयमा 1798 मा पहिलो स्वर्गदूतको आगमनसँगै आयो। लेवीका पुत्रहरूलाई “शुद्ध पार्न र पखाल्न” नियुक्त सन्देश 1831 मा औपचारिक रूपमा स्थापित भएपछि, 11 अगस्ट, 1840 मा पहिलो स्वर्गदूतको सन्देश सामर्थ्यसहित प्रकट हुँदा प्रोटेस्टेन्टहरूको परीक्षा आरम्भ भयो। 19 अप्रिल, 1844 मा, प्रोटेस्टेन्टहरू त्यो परीक्षामा असफल भए, र बाबेलका छोरीहरू बने।

त्यसपछि दोस्रो स्वर्गदूत आयो, र त्यसपछि मिलेराइटहरूको विश्वासको परीक्षा गरियो, अनि एउटा शुद्धीकरण र शोधन सम्पन्न भयो। जब दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देश अगस्ट बाह्रदेखि सत्रसम्म एक्सेटर शिविर-सभामा सामर्थ्यसहित प्रस्तुत गरियो, तब बुद्धिमान् र मूर्ख मिलेराइटहरूबीचको मिलेराइटहरूको पृथकीकरणको परीक्षा सम्पन्न भयो।

बुद्धिमान् र मूर्खबीचको भेद तेल थियो, जुन मध्यरात्रिको पुकारको भविष्यवाणीमूलक सन्देश थियो। जब तेस्रो स्वर्गदूत २२ अक्टोबर, १८४४ मा आइपुग्यो, तब मन्दिर (छयालीस वर्षमा) निर्मित भइसकेको थियो। त्यस समयमा करारका दूत अचानक आफ्नै मन्दिरमा आउनुभयो।

“पवित्रस्थानको शुद्धीकरणको निम्ति ख्रीष्ट हाम्रो महायाजकको रूपमा अति पवित्र स्थानमा आउनु, जसको दृश्य दानिएल ८:१४ मा प्रस्तुत गरिएको छ; मानिसका पुत्र प्राचीन दिनहरूका सामु आउनु, जसरी दानिएल ७:१३ मा वर्णन गरिएको छ; र प्रभु आफ्नो मन्दिरमा आउनु, जसको भविष्यवाणी मलाकीले गरेका छन्—यी सबै एउटै घटनाका वर्णनहरू हुन्; र यही कुरा मत्ती २५ मा रहेको दश कन्याको दृष्टान्तमा ख्रीष्टले वर्णन गर्नुभएको दुलहाको विवाहमा आउनुद्वारा पनि चित्रित गरिएको छ।” The Great Controversy, 426.

त्यसपछि करारका दूतले मलाकी अध्याय ३ मा लेवीका सन्तानका रूपमा चिनिएका मिलेराइट चेलाहरूलाई शुद्ध पार्न र परिष्कृत गर्ने आफ्नो कार्य आरम्भ गर्नुभयो।

“पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतका सन्देशहरूअन्तर्गत दुलहालाई भेट्न अघि बढेका धेरैले तेस्रो, अर्थात् संसारलाई दिइने अन्तिम परीक्षात्मक सन्देशलाई अस्वीकार गरे, र अन्तिम आह्वान गरिँदा पनि यस्तै अडान लिइनेछ।”

“यस दृष्टान्तको प्रत्येक विशिष्ट पक्षलाई सावधानीपूर्वक अध्ययन गरिनु पर्दछ। हामी या त बुद्धिमान् कुमारीहरूद्वारा या त मूर्ख कुमारीहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका छौं।” Review and Herald, October 31, 1899.

जब पहिलो स्वर्गदूतको सन्देश ११ अगस्ट, १८४० मा सामर्थ्यसहित प्रकट भयो, तब धेरै जनसमूह मिलेराइट आन्दोलनमा सहभागी भए। त्यसपछि १९ अप्रिल, १८४४ मा, ठूलो एउटा समूहले त्यस आन्दोलनलाई त्याग्यो। २२ अक्टोबर, १८४४ मा, परम्परागत दृष्टिकोणअनुसार, करिब पचास जनाले विश्वासद्वारा परमपवित्र स्थानमा प्रवेश गरे। यदि आरम्भमा तेस्रो स्वर्गदूतको ज्योतिलाई पछ्याउनेहरूको संख्या लगभग पचास जना थियो भन्ने मानिने हो भने, “धेरै” जसले पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतका सन्देशहरू स्वीकार गरेका थिए, तिनीहरूले “तेस्रो, अन्तिम परीक्षाको सन्देशलाई अस्वीकार गरे” भनी हामीलाई जानकारी दिइँदा त्यसको अर्थ के हुन्छ?

वाचाको सन्देशवाहक अचानक आफ्नो मन्दिरमा आउनुभयो र तेस्रो स्वर्गदूतको अनुभवमा अघि बढेर पछ्याउने पचास जनासामु स्वर्गस्थित पवित्रस्थानको ज्योति र तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश खोलेदिनुभयो, तर सुरुमै तिनीहरू छरपस्ट भए। त्यसबेलाको तिनीहरूको निराशा पहिलो निराशाभन्दा ठूलो थियो, यद्यपि सिस्टर ह्याइटद्वारा हामीलाई जानकारी दिइएको छ कि क्रूसपछिका चेलाहरूको निराशाजस्तिको ठूलो भने तिनीहरूको निराशा थिएन।

यी दुवै समांतर इतिहासहरूमा, ख्रीष्टले निराश भएकाहरूका निम्ति आफ्नो भविष्यवाणीमय वचन खोलेदिनुभयो, र सन् १८५० सम्ममा, सिस्टर ह्याइटले बताउनुहुन्छ कि उनलाई यो देखाइयो कि परमप्रभु त्यसबेला आफ्ना जनहरूलाई भेला पार्न फेरि आफ्नो हात फैलाइरहनुभएको थियो।

“सेप्टेम्बर 23, [1850] मा प्रभुले मलाई देखाउनुभयो कि उहाँले आफ्ना जनहरूको बाँकी अंशलाई पुनःप्राप्त गर्न दोस्रो पटक आफ्नो हात फैलाउनुभएको छ, र यस बटुल्ने समयमा प्रयत्नहरू दोब्बर गरिनुपर्छ। तितरबितर पार्ने समयमा इझाएललाई प्रहार गरियो र च्यातियो; तर अब बटुल्ने समयमा परमेश्वरले आफ्ना जनहरूलाई निको पार्नुहुनेछ र बाँधिदिनुहुनेछ। तितरबितर पार्ने समयमा सत्य फैलाउन गरिएका प्रयत्नहरूको प्रभाव अति थोरै मात्र थियो, तिनीहरूले अति थोरै वा केही पनि सिद्ध गरेनन्; तर बटुल्ने समयमा, जब परमेश्वरले आफ्ना जनहरूलाई बटुल्न आफ्नो हात लगाउनुभएको छ, सत्य फैलाउने प्रयत्नहरूले तिनका अभिप्रेत फल अवश्य ल्याउनेछन्। सबैजना यस कार्यमा एकताबद्ध र उत्साही हुनुपर्छ। मैले देखें कि अहिलेको बटुल्ने समयमा हामीलाई मार्गदर्शन

गर्न तितरबितर पार्ने समयका उदाहरणहरू उल्लेख गर्नु कसैको लागि लाजमर्दो कुरा हो; किनकि यदि परमेश्वरले त्यतिबेला जति मात्र अहिले पनि हाम्रो निम्ति गर्नुहुन्छ भने, इसाएल कहिल्यै बटुलिनेथिएन। सत्य कागजपत्रमा प्रकाशित गरिनु जति आवश्यक छ, त्यति नै प्रचार गरिनु पनि आवश्यक छ।” Review and Herald, November 1, 1850.

कूसमा चेलाहरू तितरबितर भएका थिए, र त्यस इतिहासमा, तीन दिनपछि उहाँले आफ्ना तितरबितर भएका चेलाहरूलाई भेला गर्न थाल्नुभयो। 1844 को अन्त्यपछि करिब तीन वर्ष बितेपछि ख्रीष्टले आफ्ना तितरबितर भएका बगाललाई भेला गर्न थाल्नुभयो। त्यस इतिहासमा उहाँले आफ्ना जनहरूलाई प्रकाशन कार्य आरम्भ गर्न र हबक्कूकका दुई पाटीहरूमध्ये दोस्रो पाटी प्रकाशित गर्न अगुवाइ गर्नुभयो, जुन 1850 को अन्त्यमा तयार पारियो, र त्यसपछि 1851 को जनवरीमा Review and Herald मा बिक्रीका लागि प्रस्तुत गर्न थालियो।

1843 को चार्ट त्यही सन्देशको भौतिक प्रस्तुतीकरण थियो जसले पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतका सन्देशहरूको इतिहासमा स्थापित गरिएको मन्दिरलाई शुद्ध पारेको थियो। तेस्रो स्वर्गदूतको आगमनसँगै, परमेश्वरले आफ्नो काम समाप्त गरी आफ्ना मानिसहरूलाई घर लैजान अभिप्राय गर्नुभयो, तर तिनीहरूले प्राचीन इसाएलले गरेझैं विद्रोह गरे, र त्यसपछि प्राचीन तथा आधुनिक दुवै इसाएललाई उजाडस्थानमा भौँतारिन नियुक्त गरियो। यदि ती एड्भेन्टिस्टहरू, जसले प्रारम्भमा तेस्रो स्वर्गदूतको ज्योति स्वीकार गरेका थिए, विश्वासद्वारा अगाडि बढ्दै आफ्ना सन्देशको भौतिक प्रस्तुतीकरण—अर्थात् 1850 को चार्ट—बोकेका भए, तिनीहरूले येशूको दोस्रो आगमनलाई उद्घाटित गराउन सक्थे र घर जान सक्थे। तर तिनीहरूको भाग्य येशू र कालेब तथा अविश्वासी दस जना गुप्तचरहरूको इतिहास दोहोर्‍याउनु नै ठहरियो।

“यदि एड्भेन्टिस्टहरूले 1844 को महान् निराशापछि आफ्नो विश्वास दृढतापूर्वक थामिराखेका भए र परमेश्वरको उद्घाटित प्रबन्धमा एकतापूर्वक अगाडि बढेका भए, तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश ग्रहण गरेर पवित्र आत्माको शक्तिमा त्यसलाई संसारमा घोषणा गरेका भए, उनीहरूले परमेश्वरको मुक्ति देख्ने थिए, प्रभुले तिनीहरूका प्रयत्नहरूसँग शक्तिशाली रूपमा कार्य गर्नुहुने थियो, काम सम्पन्न भइसकेको हुने थियो, र ख्रीष्टले आफ्ना जनहरूलाई तिनीहरूको प्रतिफल दिन ग्रहण गर्न यसअघि नै आउनुभएको हुने थियो। तर त्यस निराशापछि आएको सन्देश र अनिश्चितताको अवधिमा, आगमन-विश्वास गर्नेहरूमध्ये धेरैले आफ्नो विश्वास त्यागे.... यसरी कार्यमा बाधा पुग्यो, र संसार अन्धकारमा छोडियो। यदि सम्पूर्ण एड्भेन्टिस्ट समुदाय परमेश्वरका आज्ञाहरू र येशूको विश्वासमा एकताबद्ध भएको भए, हाम्रो इतिहास कति धेरै भिन्न हुने थियो!” Evangelism, 695.

यूहन्ना बप्तिस्मा दिने र विलियम मिलरले ख्रीष्ट अचानक आएर पवित्र आत्माको शक्तिद्वारा सम्पूर्ण संसारमा मुक्तिको सन्देश लैजाने एक जनसमूहलाई शुद्ध पार्नका लागि बाटो तयार पारे। ख्रीष्टका चेलाहरूले आफ्नो जिम्मेवारी पूरा गरे, तर एड्भेन्टवादको आरम्भले त्यसो गरेन। सन् 1856 सम्म आइपुग्दा तिनीहरू लाओदिकियाको अवस्थामा पतित भइसकेका थिए, “सात समय” को उन्नत ज्योतिलाई अस्वीकार गरेका थिए, र सन् 1863 मा चाँडै आउने आइतबारको व्यवस्थासम्म पुग्ने क्रमशः बढ्दो विद्रोहको प्रक्रियाको आरम्भ गरे। सन् 1863 को विद्रोहलाई दस जना जासूसहरूको विद्रोहद्वारा प्रतीकित गरिएको थियो। मरुभूमिमा चालीस वर्षको भौँतारिएर हिँडाइको अन्त्यमा प्राचीन इसाएललाई फेरि उही परीक्षामा ल्याइयो, यसरी आधुनिक इसाएललाई प्रारम्भिक परीक्षामा पुनः ल्याइने उदाहरण प्रदान गरियो।

कादेशमा दस जना जासूसहरूको विद्रोह, चालीस वर्षपछि फेरि कादेशमै दोहोरियो। दस जना जासूसहरूको त्यो विद्रोह, जसले उजाड-स्थानमा चालीस वर्षको भौँतारिनु ल्यायो, त्यसले १८६३ को विद्रोहको प्रतिनिधित्व गर्दछ, जब आधुनिक इसाएलले लाओदिकेयाको उजाड-स्थानमा आफ्नै भौँतारिनु निम्त्यायो। चालीस वर्षको अन्त्यमा प्राचीन इसाएललाई फेरि कादेशमा ल्याइयो, यसरी यो पहिचान गराउँदै कि १८६३ को विद्रोहमा मिलेराइट एड्भेन्टवादलाई शुद्ध पारेको परीक्षा, फेरि दोहोरिनेछ जब वाचाको सन्देशवाहक फेरि एकाएक आफ्नो मन्दिरमा आउनुहुन्छ।

हामी यो अध्ययनलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

“गिलाद र बाशानको विजयमा त्यहाँ धेरैजना यस्ता थिए जसले करिब चालीस वर्षअघि कादेशमा भएका ती घटनाहरू सम्झे, जसले इस्राएललाई मरुभूमिमा दीर्घ भौंतारोमा पर्ने भाग्यतर्फ धकेलेका थिए। उनीहरूले प्रतिज्ञाको देशसम्बन्धी जासूसहरूको प्रतिवेदन धेरै दृष्टिले सही रहेको देखे। ती सहरहरू पर्खालले घेरिएका र अत्यन्त विशाल थिए, अनि त्यहाँ दैत्यकाय मानिसहरू बस्थे, जसको तुलनामा हिब्रूहरू केवल बौना जस्ता देखिन्थे। तर अब उनीहरूले देख्न सके कि तिनीहरूका पिताहरूको घातक भूल परमेश्वरको शक्तिमाथि अविश्वास गर्नु थियो। यही एउटाले मात्र तिनीहरूलाई तुरुन्तै त्यो सुन्दर देशमा प्रवेश गर्नबाट रोकेको थियो।”

“जब तिनीहरू पहिलो पटक कनानमा प्रवेश गर्ने तयारीमा थिए, तब त्यो अभियान अहिलेको तुलनामा धेरै कम कठिनाइसँग सम्बन्धित थियो। परमेश्वरले आफ्ना प्रजालाई प्रतिज्ञा गर्नुभएको थियो कि यदि तिनीहरूले उहाँको वाणी पालन गरे, भने उहाँ तिनीहरूको अगाडि जानुहुनेछ र तिनीहरूका निम्ति युद्ध गर्नुहुनेछ; अनि उहाँले देशका बासिन्दाहरूलाई धपाउनका लागि बर्षा पनि पठाउनुहुनेछ। जातिहरूका भयहरू सामान्यतया उक्साइएका थिएनन्, र तिनीहरूको प्रगतिको विरोध गर्न थोरै मात्र तयारी गरिएको थियो। तर जब परमप्रभुले अब इस्राएललाई अघि बढ्न आज्ञा गर्नुभयो, तब तिनीहरूले सतर्क र शक्तिशाली शत्रुहरूको विरुद्धमा अग्रसर हुनुपर्थ्यो, र तिनीहरूको आगमनको प्रतिरोध गर्न तयारी गरिरहेका ठूला र सु-प्रशिक्षित सेनाहरूसँग संघर्ष गर्नुपर्थ्यो।”

“ओग र सीहोनसँगको तिनीहरूको संघर्षमा ती मानिसहरूलाई उही परीक्षाअन्तर्गत ल्याइयो, जसमा तिनीहरूका पिताहरू अत्यन्त स्पष्ट रूपमा असफल भएका थिए। तर अबको परीक्षा त्यस समयको भन्दा धेरै कठोर थियो, जब परमेश्वरले इस्राएललाई अघि बढ्न आज्ञा गर्नुभएको थियो। प्रभुको नाउँमा अघि बढ्न भनिँदा तिनीहरूले अघि बढ्न अस्वीकार गरेदेखि तिनीहरूको मार्गमा रहेका कठिनाइहरू धेरै बढिसकेका थिए। परमेश्वरले अझै पनि आफ्ना जनहरूलाई यसरी नै जाँच गर्नुहुन्छ। अनि यदि तिनीहरू परीक्षा सहन असफल हुन्छन् भने, उहाँले तिनीहरूलाई फेरि उही बिन्दुमा ल्याउनुहुन्छ, र दोस्रो पटक परीक्षा अझ नजिकबाट आउनेछ, र अधिल्लोभन्दा अझ कठोर हुनेछ। यो क्रम तिनीहरूले परीक्षा सहन नसकेसम्म, वा यदि तिनीहरू अझै विद्रोही नै रहिरहे भने, परमेश्वरले तिनीहरूबाट आफ्नो ज्योति फिर्ता लिनुहुन्छ र तिनीहरूलाई अन्धकारमा छोडिदिनुहुन्छ।”

Patriarchs and Prophets, 436, 437.